

среди на тогавашната наша интелигенция обаче те са били недостъпни, неизвестни.

Ето при такива условия талантливият самоук Петко Р. Славейков е започнал да се упознава с руската художествена литература. Няма никакво съмнение, че неговият интерес към руската литература, подхранен от първите попаднали му произведения от руски автори, ще се е удовлетворявал твърде ограничено и бавно, но затова пък жаждата му към руската литература ще е ставала все по-голяма, все по-силна.

Първата руска книга, с която се е сдобил младият поет и от която е получил известна представа за руското поетично изкуство, е „Письмовник, содержащий в себе науку российского языка со многим присовокуплением разнаго учебного и полезного забавного вещесловия“ от професора и кавалера Николай Курганов. За тази книга в своята „История русской литературы XVIII века“ Д. Д. Благой пише: „В последнюю треть века появляется ряд изданий, рассчитанных на широкого массового читателя. Самым значительным из них является знаменитый „Письмовник“ Курганова. Пушкин в „Истории села Горюхина“ посмеивается над „Письмовником“, который читали и те, кто вообще ничего не читал. Однако в этом-то и заключалось в своё время его большое значение. Вышедшая в 1769 г. сперва под названием „Российская универсальная грамматика, или всеобщее письмословие“ („Письмовником“ она стала называться только с последующих изданий), книга Курганова получила широчайшую популярность: переиздавалась ещё не менее 10 раз, вплоть до 1837 г.“¹

Както се вижда от заглавията на тая книга, в своята основна същност тя представлява граматика на руски език. В нея обаче наред с учението за езика е привлечен като приложение изобилен и крайно разнообразен четивен материал.

В първата част на „Писмовника“, която е 496 страници, изложението на руската граматика заема 135 страници, а останалите страници съдържат „сбор разных пословиц и поговорок“, „краткия замысловатая повести“, „древния апофегмы и Епиктитово нравоучение“, „Разсуждение Сенекино о четырех главных добродетелях“ и „Разные поучительные разговоры“. Втората част на „Писмовника“ (312 страници) под заглавие „Сбор разных стихотворств“ съдържа 71 стихотворение, на които не са посочени авторите, а в раздела под заглавие „Обстоятельное изъяснение порядка знаний человеческих, или Всеобщий чертеж наук и художеств“ се дават обширни общообразователни сведения от различни области на знанието — естествени науки, история, медицина, теория на литературата, стихосложение, анекдоти и др.

Широкото разпространение на Кургановия „Писмовник“ в Русия за един продължителен период от време Д. Д. Благой обяснява пред

¹ Д. Д. Благой. История русской литературы XVIII века. Издание 2-ое переработанное. Москва, 1951, стр. 474, 475.